

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoPno/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322201225
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1322201225.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kataríny Slováčekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., nar. X.X.XXXX, zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, Staničná 5, Galanta, dieťa matky C. D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, zastúpenej spoločnosťou AK GG, s. r. o., Agátová 2513/15, Galanta, a otca E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. G. XX/XX, E. - H. I., zastúpeného spoločnosťou AK ZAHRADNIK & Spol., s.r.o., Námestie Mateja Korvína 1, Bratislava - Staré Mesto a Dentons Europe CS LLP, One Fleet Place 1, EC4P 4GD Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, Bottova 2A, Bratislava, o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoPno/12/2024-1022 zo dňa 31.7.2024 takto

rozhodol:

- I. Súd návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia zamietla.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta na návrh matky maloletej rozsudkom zo dňa 11.9.2023 zveril maloletú A. do osobnej starostlivosti matky, určil, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 280 eur mesačne od 17.3.2022 a povinnosť uhradiť výživné zročné do 31.8.2023, upravil styk otca s maloletou dcérou, zrušil svoje uznesenia č. k. 21P/52/2022224 zo dňa 1.7.2022 a č. k. 21P/216/2022-41 zo dňa 2.12.2022, rozhodol o vrátení častí preddavkov zložených na znalecké dokazovanie oboch rodičom maloletej, zamietol návrh otca na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa, okrem iného, konštatoval, že zo záverov znaleckého posudku, od ktorých súd nemal dôvod sa odkloniť, keďže závery v poradenskej psychológii sú postavené najmä na záveroch psychického prežívania detí a vychádzajú najmä z prežívania maloletého dieťaťa, pozorovania jeho správania, opisov správania jeho rodičmi v súlade s vývinovou psychológiou a teóriou vzťahovej väzby a bezpečného pripútania sa, vyplývalo že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov sa aktuálnej nejaví ako vhodné riešenie úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, a to práve vzhľadom na to, že hoci obaja rodičia sú pre maloleté dieťa primárne vzťahové osoby, matka maloletého dieťaťa je pre dieťa primárnou emocionálnou vzťahovou osobou, stará sa o dieťa nepretržite od narodenia a dieťaťu poskytuje nielen potrebnú starostlivosť, bezpečie a istotu, ale aj významnú podporu v oblasti emočnej saturácie. Pre maloleté dieťa je emocionálnym, sociálnym aj regulačným zdrojom rozvoja osobnosti dieťaťa, ktorá sýti jeho potreby od malička. Tomuto záveru plne zodpovedá aj skutočnosť, že maloleté dieťa vo verbálnych i neverbálnych prejavoch prejavuje voči svojim rodičom, matke aj otcovi, pozitívne prežívanie, avšak počas znaleckého vyšetrenia maloletého dieťaťa zvlášť s matkou a zvlášť s otcom, bola pri znaleckom vyšetrení s otcom

na dieťaťati pozorovaná potreba emocionálnej saturácie prostredníctvom plyšovej hračky, pričom išlo o prenos emocionálnej osoby do symbolu. Súd prihliadol aj na to, že dieťa počas znaleckého vyšetrenia s matkou zvolilo hru, počas ktorej samé objavovalo hračky, teda situáciu nepotrebovala mať pod kontrolou, zatiaľ, čo pri vyšetrení so svojim otcom, situáciu už dieťa nemalo emocionálne pod kontrolou nevedome a vtedy dieťa zvolilo hru, ktorá má pravidlá, lebo im dodáva istotu. Znaleckým dokazovaním mal súd za preukázané, že rodičia k maloletému dieťaťu pristupujú vzhľadom na svoje osobnostné charakteristiky odlišne, pričom prejavy správania otca je pre dieťa náročnejšie spracovávať v prežívaní, najmä z pohľadu nepredvídanosti emocionality a prejavov rodiča, resp. skratové reakcie s emocionálnym nábojom. Do role a prejavov otca sa mu premietajú aj osobnostné vlastnosti s prevahou egocentrického zamerania (na vlastnú osobu zamerané vnímanie a potreby a pod.), s rozhodným niekedy až rýznym konaním, ktoré sa vo vzťahu k dieťaťu premietajú najmä do foriem autoritatívnejších foriem výchovného pôsobenia. Pokojné emocionálne prejavy a prístup bol pozorovaný v kontakte vo vzťahu matky k dieťaťu, keďže matka uplatňuje skôr anticipáciu s emocionálnou rezistenciou a sebaovládaním, je vnútorne psychicky vyrovnaná s primeranou situačnou vzrušivosťou, čo jej umožňuje kontrolovanejšie správanie a tým väčšiu predvídateľnosť reakcii pre svoje dieťa. V spoločnej domácnosti rodičov sa odlišnosti vo výchovnom pôsobení rodičov väčšinou vzájomne dopĺňajú. Z pohľadu dieťaťa to má možnosť vlastného rozhodnutia, ktorý rodič bude sanovať jeho aktuálne potreby a vyhľadá ho. V rozdelených domácnostiach toto nie je pre dieťa možné, a preto saturáciu niektorých potrieb musí odložiť, resp. dlhodobejšie odkladať.

3. Súd pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj ďalšiu relevantnú skutočnosť brániacu zvereniu maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a síce, že vzťah medzi rodičmi maloletého dieťaťa je negatívny a vážne narušený, matka maloletého dieťaťa nie je aktuálne emocionálne ešte schopná priamej komunikácie s otcom maloletého dieťaťa (čo sa prejavovalo aj tým, že počas dyadickej konzultácie rodičov u psychológa v rámci prvého výchovného opatrenia mala matka maloletého dieťaťa slzy v očiach a bola uzavretá), ani prejavov dôvery a otvorenosti v otázkach spoločnej výchovy a otec maloletého dieťaťa vníma odchod matky zo spoločnej domácnosti s maloletým dieťaťom za okolnosť, ktorá mu zväčšila vzdialenosť k maloletému dieťaťu a ako reakciu na to žiada zveriť maloleté dieťa do svojej starostlivosti (prípadne striedavej osobnej starostlivosti) a tým obmedziť styk maloletého dieťaťa s jeho matkou, jeho primárnou emocionálnou osobou. Negatívny vzťah rodičov maloletého dieťaťa je dôsledkom nevyriešeného vážneho vzájomného partnerského konfliktu, čo sa prejavuje aj podávaním vzájomných trestných oznámení, žalôb a spochybňovaním rodičovskej kompetencie matky maloletého dieťaťa zo strany otca maloletého dieťaťa. Obaja rodičia maloletého dieťaťa popisovali spolužitie v spoločnej domácnosti ako nestabilné, konfliktné sprevádzané búrlivými výbuchmi emócií a následnými hádkami, pričom matka maloletého dieťaťa hodnotila toto spolužitie ako neuspokojivé, konanie otca maloletého dieťaťa pociťovala negatívne (popisovala fyzické a psychické násilie zo strany otca maloletého dieťaťa, s ktorým sa bála niekomu zdôveriť, keďže sa otca maloletého dieťaťa bála) a vyvolávalo u nej stres a táto záťaž ponechala na jej psychike následky v podobe miernej reakcie na stres. Aj znalec RNDr. Mgr. Dušan Kešický, PhD., ktorý vykonal psychologické posúdenie matky maloletého dieťaťa ako poškodenej v trestnej veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, konštatoval, že u poškodenej sa neprejavujú tendencie ku klamstvu, skresľovaniu prežitých udalostí, konfabulovaniu, prípadne k nadmernej fantázii, ako prevažný spôsob spracovania reality. Obaja rodičia sa snažia byť pred maloletým dieťaťom a pre maloleté dieťa vo vzájomnom vzťahu neutrálni a zameraní hlavne na podporu vlastných pozitívnych vzťahov maloletého dieťaťa. Ich vedomé a nevedomé reakcie vo vzťahu k druhému rodičovi môžu mať vplyv najmä na emocionálne prežívanie maloletého dieťaťa. To sa prejavilo aj počas zisťovania názoru, resp. realizácie pohovoru s maloletým dieťaťom, ktoré sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadrilo, že by chcelo byť s rodinou, avšak na otázku, kto by mal tvoriť rodinu, koho má na mysli uviedlo, že zabudlo. Následne dieťa oznámilo, že už chce ísť za matkou, čo mu bolo umožnené a dieťa sa rozbehlo za matkou na chodbu. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že je len veľmi málo pravdepodobné, že by striedavá osobná starostlivosť o maloleté dieťa mohla prispieť k zlepšeniu, ozdraveniu vážne narušeného vzťahu medzi rodičmi. Takýto vzťah medzi rodičmi nedáva ani dostatočnú záruku na to, aby striedavá osobná starostlivosť fungovala uspokojivo.

4. V priebehu konania o odvolaní otca proti rozsudku súdu prvého stupňa podala matka maloletej návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd maloletú A. zveril do jej osobnej starostlivosti a otcovi maloletej uložil povinnosť maloletú do jej osobnej starostlivosti odovzdať. Súčasne navrhovala zrušiť uznesenie Okresného súdu Bratislava III.

č.k. 37P/16/2023 zo dňa 15.2.2022 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu a uznesenia Okresného súdu Galanta č.k. 21P/52/2022 zo dňa 1.7.2022 a č.k. 21P/216/2022 zo dňa 2.12.2022, ktorým boli vydané predchádzajúce neodkladné opatrenia vo veci starostlivosti o maloletú A..

5. Uznesením č. k. 14CoPno/12/2024 zo dňa 31.7.2024 tunajší krajský súd príslušný na rozhodnutie podľa § 362 CMP nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú A. na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej zveril do osobnej starostlivosti matky a súčasne otcovi maloletej nariadil maloletú do starostlivosti matky odovzdať.

6. Podľa odôvodnenia uznesenia mal súd existenciu ohrozenia záujmu maloletej a potreby bezodkladného zásahu v danom prípade za osvedčené už obsahom návrhu matky a súvisiaceho vyjadrenia otca, z ktorých bolo bez pochybností zrejmé, že napriek faktickej osobnej starostlivosti matky o maloletú rešpektovanej nariadenými neodkladnými opatreniami súdu a stanoveniu rozsahu práva otca na styk s maloletou, ktorému právu zodpovedá jeho povinnosť po uplynutí súdom stanoveného času styku maloletú matke odovzdať, sa maloletá nachádza v opatere otca a matke nie je styk s dcérou umožňovaný.

7. Súd konštatoval, že porušovaným záujmom maloletej je tu nie len jej záujem na zachovaní väzieb s oboma rodičmi, ale aj jej záujem, ktorý je aj záujmom celej spoločnosti, na rešpektovaní právoplatných rozhodnutí súdu a dodržiavaní zákona, v zmysle ktorého je iba súd oprávnený meniť svoje rozhodnutia o výchove rodičovských práv a povinností rodičov, ktorí nie sú schopní sa na ich výkone v prospech dieťaťa dohodnúť. Súčasne záujmom maloletej je, aby jej výchovné prostredie bolo stabilné a aby doň žiaden z rodičov bez súhlasu druhého rodiča nemohol kedykoľvek svojvoľne zasahovať. Záujmom maloletej chráneným súdom teda nie je iba záujem prejavovaný dieťaťom, hoci aj tento je pre rozhodnutie súdu o úprave rodičovských práv a povinností významným, ktorý ako subjektívny prvok nie je dôvodné bez ďalšieho zamieňať so záujmom objektívnym, poznanie ktorého samotnou maloletou je ovplyvnené jej vekom, mentálnou i fyzickou vyspelosťou, ale aj prostredím, v ktorom sa momentálne nachádza a osobami, ktoré na ňu pôsobia.

8. Podľa súdu otec maloletej ako povinný po uplynutí súdom stanovenej doby styku maloletú vrátiť - odovzdať matke, v ktorej osobnej starostlivosti sa dieťa nachádza, nemôže nesplnenie tejto povinnosti vysvetliť odmietnutím maloletej vrátiť sa k matke a takto prenášať zodpovednosť na dieťa vo veku päť rokov. Na dieťa musí počas styku aj po jeho skončení pôsobiť tak, aby k negatívnemu nastaveniu dieťaťa voči matke nemohlo dôjsť a aby maloletá nemala dôvod zdráhať sa návratu do jej starostlivosti, najmä za situácie, keď z okolností prípadu nevyplýva, že by sa v živote maloletej odohralo niečo tak zásadné, čo by mohlo mať na následok tak negatívny vývoj jej vzťahu k matke (ako to tvrdí otec) a čo by matku malo diskvalifikovať v možnosti starostlivosti maloletej do doby právoplatnosti rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností naďalej poskytovať.

Pokiaľ otec nie je ochotný alebo schopný takýmto spôsobom na maloletú vplývať, môže to naznačovať problém v zvládaní jeho otcovskej úlohy, pričom takýto záver súdu nie je spôsobilá ovplyvniť otcom predložená psychologická úvaha klinickej psychologičky (inak podľa prílohy 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 228/2018, ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch sa v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých uplatňuje primárne odvetvie poradenskej psychológie, odvetvie klinickej psychológie svojím zameraním nie je na skúmanie stability budúceho výchovného prostredia, vývinových potrieb, citových väzieb, manipulácie maloletých a rodinných konfliktov príslušné) majúca pôvod vo vyšetrení realizovanom na žiadosť otca bez súhlasu a účasti matky.

9. Následne otec maloletej podaním zo dňa 16.8.2024 navrhoval zrušenie neodkladného opatrenia, pričom k dôvodom jeho nariadenia uvádzal, že dieťa sa naďalej nachádza v jeho starostlivosti, on dcéru opakovane motivuje, aby sa vrátila do domácnosti matky alebo aby jej aspoň pravidelne telefonovala, čo však maloletá strikne odmieta. Na matku sa pritom nedá spoľahnúť, že mu bude umožňovať pravidelný kontakt s maloletou, ktorá u neho nie je fyzicky ani psychicky ohrozovaná, táto sa aj hliadke polície vyjadrila tak, že chce byť s otcom, maloletá sa do domácnosti matky nechce vrátiť pre to, že nemá dôveru v to, že jej matka umožní byť s otcom podľa jej želania.

Podľa jeho názoru dôvody nariadenia neodkladného opatrenia neboli dané.

10. Poukazoval na to, že matka maloletej sa odmieta stretnúť v trojici, odmieta sa s ním baviť, odmietla aj stretnutie navrhované kolíznou opatrovníčkou.

Podľa jeho názoru je nesprávny názor súdu týkajúci sa objektívnosti správy psychologičky E. J. a stabilita výchovného prostredia maloletej bola narušená práve konaním matky, ktorá dlhodobo obmedzovala jeho styk s dcérou a ohrozovala tak aj jej záujem na zachovaní a prehľbovaní väzieb s oboma rodičmi.

Matku maloletej nevydiera tým, že by plánoval odovzdať jej dcéru až po súhlase so striedavou starostlivosťou, s maloletou nevie manipulovať a matke ju odovzdá hneď po tom, ako s tým bude maloletá súhlasiť. Má súčasne za to, že neodovzdaním maloletej matke neporušil svoju povinnosť nakoľko v tom čase neexistovalo žiadne rozhodnutie o zverení dieťaťa do starostlivosti matky.

11. Podľa názoru navrhovateľa sa v prežívaní dcéry deje niečo závažné, má pocit, že nie je vypočutá, pričom súd nevykonal navrhované dôkazy, maloletú nevypočul kolíznym opatrovníkom, a napriek tomu rozhodol v skrátanom konaní v tak zásadnej veci. Postoj maloletej nie je prekvapivý, nevznikol okamžite, maloletá mala dlhodobo potrebu tráviť s otcom viac času, jej želanie však súd prvej inštancie pri rozhodovaní ignoroval.

12. Matka maloletej v písomnom vyjadrení k podaniu otca navrhovala návrh zamietnuť s tým, že vyhlásenia otca sú ničím nepodložené a klamlivé.

Uvádza, okrem iného, že otcom tvrdené skutočnosti, že maloletá sa má dobre, že sa zdržiava v jeho domácnosti vyslovene na jej žiadosť sú podlým zvalením zodpovednosti na maloletú. Na túto skutočnosť už poukázal aj odvolací súd, že 5 ročné dieťa nie je schopné ani posúdiť vhodnosť určitých skutočností pre svoju osobu a preto ani nevie v dostatočnej miere presadzovať svoje objektívne záujmy, nakoľko tieto svoje záujmy v dostatočnej miere ani vyjadriť nevie. Svedčí o tom aj skutočnosť, že otec maloletej za každú cenu bráni tomu, aby maloletá zostala čo i len na chvíľu bez jeho dozoru a vplyvu, napríklad aj pri telefonovaní s matkou maloletej. Neschopnosť otca vplývať na maloletú, aby sa „vrátila k matke“ dokazuje len jeho absolútnu nespôsobilosť na rodičovské úlohy. Takáto jeho nespôsobilosť však môže byť do budúcnosti veľmi nebezpečná na výchovu maloletej, napríklad ak v budúcnosti maloletej sa nebude chcieť ísť do škôlky či školy tak otec ju nezoberie, alebo nedá ju včas spať lebo jej sa nebude chcieť? Považujeme takúto argumentáciu otca, za absolútne zlyhanie a nespôsobilosť výkonu jeho rodičovských povinností.

Na posúdenie celkovej situácie a tejto vhodnosti nedobrovoľného dlhodobého pobytu maloletej o svojho otca, ktoré je v rozpore tak s nariadenými nedôkladnými opatreniami ako aj záujmom maloletej určite nie sú spôsobilí príslušníci PZ a preto táto komunikáciu, či záznamy pri určení otázky styku a pobytu maloletej u svojho otca podľa nášho názoru irelevantné, lebo túto otázku je spôsobilý posúdiť len konajúci súd.

Matka nikdy neodmietla stretnutie s maloletou, avšak na základe uvedených udalostí, trvá na tom, že k stretnutiu musí dôjsť bez prítomnosti otca, nakoľko jednak jej vzťah s otcom maloletej je do tej miery narušený, že nie je možná medzi nimi zmysluplná komunikácia, na druhej strane, kým maloletá A. bude cítiť nad sebou moc a vplyv svojho otca, bude sa správať podľa jeho očakávaní. Otcom maloletej preferované stretnutie v trojici nie je žiadnym riešením tejto situácie aj z dôvodu agresívnej povahy otca maloletej. Maloletá sa bojí správať sa tak, alebo povedať niečo také, čo by sa jej otcovi nepáčilo.

Celé toto konanie otca maloletej je nezákonným postupom k tomu, aby docielil čo sa snažil v konaní o ÚPP pred prvostupňovým súdom a to je nariadenie striedavej starostlivosti. Keďže sa toto otcovi maloletej nepodarilo v prvostupňovom konaní, nezákonnými spôsobmi cez porušenia neodkladných opatrení držaním dcéry napriek súdnym rozhodnutiam vo svojej domácnosti ako rukojemníčky sa snaží docieľiť striedavú osobnú starostlivosť aj vydieraním matky maloletej.

Tvrdenia otca maloletej, že maloletá sa nechce vrátiť do domácnosti matky, keď je to vôbec pravdivé, je spôsobené psychickým tlakom a vplyvom otca maloletej, nakoľko maloletá sa vyjadriala práve opačne, že nechce ísť k otcovi na návštevu, pred otcom sa nemôže s matkou rozprávať, že otec si vyžaduje od nej určité formy správania sa aj voči matke, a preto nechce ísť s ním na dovolenku. Práve matka bola tá, ktorá maloletú stále presviedčala aby tento styk s otcom (návštevu) absolvovala, čo je počuť aj na audionahrávke zo dňa 09.07.2024, avšak konanie otca je absolútne opačné, síce vo svojich tvrdeniach a písomných oznámeniach súdu píše opak, avšak jeho výchovné spôsobenie maloletú, že podľa neho maloletá sa nechce vrátiť matke, ktorá popritom aj podľa znaleckého dokazovania je pre maloletú primárnou emočnou osobou poskytujúcu stabilné, bezpečné zázemie.

Osobnostnú povahu otca, jeho sebecký pohľad na svet preukazuje aj skutočnosť do akej miery je schopný vykladať zákony subjektívne, skreslene a účelovo vo svoj prospech ako aj súdne rozhodnutia ktoré popritom zjavne porušuje, keď podľa tohto skresleného vnímania tvrdí, že „Neodovzdaním

maloletej matke som neporušil svoju povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti matky, pretože v tom čase neexistovalo žiadne rozhodnutie, na základe ktorého by bola maloletá právoplatne zverená do osobnej starostlivosti matky.“ (str. 7 návrhu), ako by neexistoval neodkladné opatrenie počas letných prázdnin, ktoré nariaďujú otcovi maloletej kedy má maloletú odovzdať matke maloletej.

Je absurdné aj vyjadrenie otca maloletej, ktorý sa tým púšťa do kontrapozície s názorom prvostupňového aj odvolacieho súdu, že maloletá je vo veku, keď vie a je schopná porozumieť situácii a vyjadriť svoj postoj a posúdiť čo jej v jej záujme. Podotýkame absurdnosť tohto tvrdenia, nakoľko určite nie je v záujme maloletého dieťaťa stravovať sa nezdravo len so sladkosťami, pozerieť celý deň televízor, tablet či mobilný telefón a ísť spať v neskorých nočných hodinách, nakoľko absolútna väčšina detí vo veku 5 rokov svoje záujmy vidia z tohto pohľadu. Preto tieto vyjadrenia otca maloletej sú absolútne scestné, alibistické a sú aj v rozpore so zaužívanou judikatúrou príslušných súdov a psychológiou dieťaťa. Sú vyjadreniami o zabezpečení záujmu otca maloletej a nie samotnej maloletej. Zvalenie zodpovednosti za celú situáciu na maloletú, je len objektívnou vizitkou o povahe otca maloletej, keď týmto úbohým konaním chce zabezpečiť ním želanú striedavú starostlivosť v rozpore s nariadenými súdnymi rozhodnutiami tak, že sa vyhovára na 5 ročné bezbranné dieťa.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP (zákon č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok) (1) Na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 334 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok)

Súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

14. Odvolací súd prejednal vec za splnenia procesných podmienok bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s procesným návrhom otca i celým obsahom spisového materiálu a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia zo dňa 31.7.2024, v ktorom otec prakticky zotrval na svojich stanoviskách vo veci spočívajúcich, skrátene, v tvrdeniach že maloletá po návrate z dovolenky strávenej s ním prejavila záujem zotrvať v jeho domácnosti po bližšie neurčenú dobu.

Súd v týchto tvrdeniach nenachádza logické dôvody pre prijatie záveru o nesprávnosti svojich úvah vedúcich k nariadeniu neodkladného opatrenia a teraz už aj o nesprávnosti rozhodnutia sp. zn. 14 CoP/25/2024 zo dňa 28.8.2024, ktorým odvolací súd ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej zverujúci maloletú A. do osobnej starostlivosti matky.

Tvrdenia otca naopak potvrdzujú závery odvolacieho súdu prijaté ako v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, tak aj v konaní o odvolaní otca proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktoré odvolací súd už dostatočne ozrejmil v obsahu svojich rozhodnutí a preto nepovažuje za potrebné ich opakovať na tomto mieste.

15. Nakoľko súd nezistil dôvod pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP, návrh otca ako nedôvodný zamietol.

16. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

17. Toto rozhodnutie oblo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.